EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

El botifler Boadella

Â
Albert Boadella ha estat notícia el 2016 arran d'una crítica ferotge a Víctor Álvaro, de l'Almeria Teatre de Barcelona, que va fer un espectacle semblant al seu "Ubú", però canviant de personatges, ja que l'Ubú tradicional -Jordi Pujol- passava a ser "Ubúadella". Es va crear una nova polèmica, després que renegués definitivament de Catalunya el setembre del 2007, quan publica el seu assaig de memòries "Adiós Cataluña. Crónicas de amor y de guerra", amb el qual guanya el premi Espasa d'Assaig. A Madrid, el potencien, encara que no els agrada perquè no l'entenen: el 2012, deixa la direcció dels Joglars en mans de Ramon Fontseré i li atorguen el premi al personatge de l'any, Alfonso Usía. De jove, estava a favor de l'esquerra catalana antifranquista. Després es torna visceralment antipujolista, ja que es va sentir molt dolgut amb Jordi Pujol quan va anar a la presó, en no voler-ne saber res. En canvi Josep Tarradellas si que va escoltar les seves demandes. Radicalment contrari al nacionalisme català, durant uns anys festeja amb els socialistes i posteriorment, promou la plataforma cívica Ciutadans de Catalunya i fins i tot dóna suport a Madrid al partit de Rosa Díez, Unión Progreso y Democracia. Res no justifica el seu menyspreu a Catalunya i la majoria de catalans estan en desacord amb les seves noves opinions.

El teatre dels Joglars va ser clau en la Transició per la força del gest i la contundència de les seves propostes, amb un Albert Boadella que va viure, segurament, els seus millors anys com a creador i com a professional del teatre: era un gran escenògraf i escrivia de meravella. Els Joglars van néixer arran del mim argentí, Italo Ricardi, que van venir a fer un curset a Barcelona, on es van apuntar Anton Font, Carlota Soldevila i Albert Boadella, que en va ser l'alumne més destacat. Se'ls ajunta Griselda Barceló. Amb "La torna", que van representar a la Sala Ciutat de Manresa, un militar els va denunciar. Boadella i els seus companys van acabar a la presó. Ell s'escapa d'una manera rocambolesca: passa per malalt i el porten a l'Hospital Clínic, on alguns col·legues deixen una revista porno als guàrdies que el vigilen. Mentrestant, una infermera li porta roba, es disfressa d'infermer i fuig. Es refugia a casa de Carlota Soldevila, d'on passa a França. La pel·lícula de la seva vida.

Foto: Ángel de Antonio